

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky
OKRESNÉ RIADITEĽSTVO POLICAJNÉHO ZBORU V BRATISLAVE I
odbor kriminálnej polície
1. oddelenie vyšetrovania
812 13 Bratislava, Sasinkova ul. č. 23 – ☎ 0961031615 – fax 0961031609

ČVS: ORP-54/1-VYS-B1-2020 PA

Bratislava 31. 03. 2020

U Z N E S E N I E

Podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec oznámenia oznamovateľa Svetové združenie bývalých politických väzňov, 058 01 Poprad, Nám. sv. Egídia 102/10, v ktorom vyjadruje podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť JUDr. Dobroslav Trnka tým, že na jeho podnet ako generálneho prokurátora bol údajne na 50 rokov zablokovaný spis dodnes neobjasnenej smrti kňaza Coufala v roku 1980 **o d m i e t a m**, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

O D Ŏ V O D N E N I E

Dňa 15.01.2020 bolo vyšetrovateľovi 1. OV OKP OR PZ Bratislava I pridelené oznámenie oznamovateľa Svetové združenie bývalých politických väzňov, 058 01 Poprad, Nám. sv. Egídia 102/10 odovzdané z Okresnej prokuratúry Bratislava I, vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť JUDr. Dobroslav Trnka tým, že na jeho podnet ako generálneho prokurátora bol údajne na 50 rokov zablokovaný spis dodnes neobjasnenej smrti kňaza Coufala v roku 1980.

Vo veci bolo zistené, že na Krajskom riaditeľstve policajného zboru v Bratislave bolo pod ČVS: KRP-34/OVK-BA-2010 vedené konanie vo veci trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (účinného v čase spáchania trestného činu), ktorého skutku sa dopustili doposiaľ neustálené osoby tým, že v presne nezistenej dobe zo dňa 23. na 24. februára 1981, v byte č. 21/8 na ul. Ľudovíta Zúbka v Bratislave spôsobili poškodenému Ing. Přemyslovi Coufalovi, CSc., nar. 09.01.1932, naposledy bytom Bratislava, ul. Ľ. Zúbka č. 21, doposiaľ neznámym predmetom a neznámym spôsobom rozsiahle rezné rany na jeho oboch predlaktiach a laktových jamách oboch rúk, ktorým v dôsledku vykrvácania z ciev na mieste podľahol. Z Krajského riaditeľstva policajného zboru v Bratislave bolo zabezpečené uznesenie podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zo dňa 21.09.2010, ktorým bolo trestné stíhanie zastavené, lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V uvedenej trestnej veci bol dňa 18.02.2010 na Úrad justičnej a kriminálnej polície KR PZ Bratislava doručený podnet z Ústavu pamäti národa o opätovnom prešetrení príčin úmrtia nebohého Ing. Přemysla Coufala, CSc., ktorý k svojmu podnetu, ako prílohu priložil overené fotokópie dvoch listov podpísaných osobou Adolf Hlubík a adresovaných Františkovi Líznovi. V predmetných listoch osoba Adolf Hlubík uvádza, že v 80-tych rokoch, počas svojho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody v Leopoldove a v Bratislave úzko spolupracoval s pracovníkmi kriminálnej polície Štefanom Vittekom a Pavlom Kováčom, pričom počas tejto spolupráce sa mu Štefan Vittek priznal, že sa podieľal na zavraždení Ing. Přemysla Coufala, CSc., ktorého so spolupracovníkom najskôr mali vydierať a neskôr zavraždiť v byte nebohého. Adolf

Hlubík vo svojich listoch uviedol, že vydieraním nebohého sa mali Štefan Vittek a Pavol Kováč obohatiť o približne 50.000,-Kčs, pričom od Ing. Přemysla Coufala, CSc. žiadali vyplatiť ďalšiu hotovosť, tohto následne chceli v jeho byte zastrašiť, čo sa mi ale vymklo z pod rúk a tak menovaného z obavy z prezradenia po predchádzajúcom mučení usmrtili. Uvedené sa mal Adolf Hlubík dozvedieť priamo od Štefana Vitteka, ktorý sa mu počas spolupráce o týchto skutočnostiach zdôveril. V ďalšom liste Adolf Hlubík opisuje, ako ho pracovníci kriminálnej polície nútili, aby naviedol spoluväzňa - homosexuála k tomu, aby sa priznal k vražde Ing. Přemysla Coufala, CSc. V predmetnej trestnej veci bol do spisu vyžiadany koncept spisového materiálu vedeného na Generálnej prokuratúre SR, ktorá v danej trestnej veci vykonávala vyšetrovanie pod sp. zn.: III Vg 7/90, ktorého súčasťou bol aj podnet podpísaný osobou Adolf Hlubík. Preskúmaním predmetného spisového materiálu bolo zistené, že vyšetrovanie príčiny úmrtia Ing. Přemysla Coufala, CSc., pôvodne realizoval vyšetrovateľ Obvodnej správy ZNB Bratislava IV, ktorý dňa 26.02.1981 v zmysle § 160 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci trestného činu účasť na samovražde podľa § 230 ods. 1 Trestného zákona, pričom dňa 26.04.1981 bolo predmetné trestné stíhanie v zmysle § 172 ods. 1 písm. b Trestného poriadku zastavené. Na základe podnetu rodičov nebohého Ing. Přemysla Coufala, CSc. prokurátor Mestskej prokuratúry v Bratislave dňa 19.05.1982 predmetnú trestnú vec v zmysle § 174 ods. 2 písm. g Trestného poriadku odňal vyšetrovateľovi OS ZNB Bratislava IV a prikázal ju na ďalšie vyšetrovanie vyšetrovateľovi odboru vyšetrovania Mestskej správy VB v Bratislave, ktorý dňa 22.06.1982 opätovne vo veci v zmysle § 160 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci trestného činu účasť na samovražde podľa § 230 ods. 1 Trestného zákona, pričom dňa 21.12.1982 trestné stíhanie v zmysle § 172 ods. 1 písm. b Trestného poriadku zastavil, nakoľko výsledky vyšetrovania preukázali, že skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Dňa 04.04.1990 vyšetrovateľ Generálnej prokuratúry SR na základe anonymného listu a podnetu matky nebohého Zdeňky Coufalovej opätovne v zmysle § 160 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci trestného činu vražda podľa § 219 Trestného zákona a na základe vykonaného vyšetrovania predmetnú trestnú vec dňa 28.06.1991 v zmysle § 172 ods. 1 písm. b Trestného poriadku zastavil, pretože sa preukázalo, že skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Na podklade uvedených skutočností vyšetrovateľ ÚJaKP KR PZ Bratislava dňa 03.03.2010 pod sp. zn. ČVS:KRP-34/OVK-BA-2010 v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci trestného činu vražda spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 Trestného zákona (účinného v čase spáchania trestného činu). V predmetnej trestnej veci bol dňa 04.06.2010 vypočutý predkladateľ listov písaných Adolfom Hlubíkom František Lízna, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že ako kňaz navštevoval rôzne väznice, kde sa stretával s väzňami, pričom v období rokov 1990, 1991 ho počas návštevy väzenskej nemocnice v Brne oslovila neznáma osoba, ktorá sa predstavila, ako Adolf Hlubík. Menovaný sa mal Františkovi Líznovi zdôveriť s tým, že v osemdesiatych rokoch mal vo výkone trestu odňatia slobody úzko spolupracovať s pracovníkmi ŠTB, ktorí ho za rôzne materiálne výhody využívali na ovplyvňovanie iných väzňov, pričom sa mu zdôveril, že v uvedenom období ho pracovníci ŠTB prehovárali na to, aby presvedčil neznámeho vraha – homosexuála, aby sa priznal k vražde osoby František Coufal. Za túto službu mal Adolf Hlubík požívať rôzne výhody, ako fajčenie a podobne. Ďalej mal menovaný Františkovi Líznovi uviesť, že sa asi po mesiaci zaľúbil do väzňa, ktorého mal k priznaniu k uvedenej vražde presvedčiť a pracovníkom ŠTB uviedol, že nedokázal uvedenú úlohu splniť. František Lízna bol podľa vlastného vyjadrenia šokovaný z uvedených informácií, nakoľko bolo úmrtie Ing. Přemysla Coufala, CSc. jeho srdcovou záležitosťou a tak presvedčil Adolfa Hlubíka, aby všetky jemu známe skutočnosti ohľadne úmrtia Ing. Přemysla Coufala, CSc. uviedol do výsluchu, s čím mal Adolf Hlubík pôvodne súhlasiť, pričom svoj súhlas podmienil tým, že mu František Lízna bude do výkonu trestu nosiť cigarety, rádio a podobné veci.

Následne v období asi dvoch mesiacov mal František Lízna navštevovať Adolfa Hlubíka vo väznici, kde mu nosieval rôzne veci a počas tohto obdobia mal Adolf Hlubík napísať dva listy, ktoré odovzdal Františkovi Líznovi a ktoré tento následne predložil Ústavu pamäti národa. Podľa vyjadrenia Františka Líznu sa snažil tiež o to, aby presvedčil Adolfa Hlubíka, aby o daných skutočnostiach vypovedal tiež pred vyšetrovateľom, ale toto Adolf Hlubík niekoľkokrát odmietol. V závere svojho výsluchu František Lízna uviedol, že prvotne na neho spravil Adolf Hlubík dojem a pôsobil na neho dôveryhodne a inteligentne, ale do dnešného dňa sám nevie, či to bol iba inteligentný podvodník, ktorý ho iba využil, alebo či hovoril pravdu. Dňa 29.06.2010 bol v predmetnej veci vypočutý JUDr. Štefan Vittek, ktorý vo svojom výsluchu uviedol, že v osemdesiatych rokoch pracoval, ako príslušník 1. odboru správy VB Bratislava. V uvedenom období spoznal osoby Adolf Hlubík a to z dôvodu, že menovaný začal z väzenia vypisovať rôzne poznatky o páchanej trestnej činnosti, ktoré príslušníci VB preverovali, pričom podľa vyjadrenia JUDr. Štefana Vitteka sa vždy preukázalo, že Adolf Hlubík iba zámerne zavádza a fabuluje, aby si ukrátil čas a získal nejakú výhodu. Osobne sa mal podľa vlastného vyjadrenia stretnúť s Adolfom Hlubíkom asi 10 až 15 krát, ale žiadny z jeho poznatkov nevedol k objasneniu nejakého prípadu a z osobnej skúsenosti s osobou Adolf Hlubík uviedol, že tento bol dostatočne prefikáný, aby vedel využiť pozíciu väzňa tým, že pozbieral rôzne informácie od spoluväzňov, tieto dal na papier a následne rozposlal rôznym inštitúciám, aby opätovne získal nejaké výhody. K nebohému Ing. Přemyslovi Coufalovi, CSc. sa JUDr. Štefan Vittek vyjadriť nevedel a to ani z počutia. V predmetnej veci bolo následne vykonané preverenie k pobytu osoby Adolf Hlubík, nar. 02.12.1949 v Českej republike, bytom Česká republika, Přerov, Bratrská 34, pričom bolo zistené, že menovaný sa v súčasnosti nachádza v Českej republike vo VTOS v Ostrave, pričom bola prostredníctvom Krajskej prokuratúry v Bratislave podaná žiadosť o vykonanie výsluchu Adolfa Hlubíka v Českej republike a dňa 23.07.2010 bol uskutočnený samotný výsluch svedka Adolfa Hlubíka ku skutočnostiam, ktoré uviedol vo svojich listoch písaných Františkovi Líznovi. K uvedeným skutočnostiam sa Adolf Hlubík vo svojom výsluchu odmietol vyjadriť s tým, že trpí rôznymi zdravotnými problémami a nechce v predmetnej trestnej veci vypovedať. Preštudovaním spisového materiálu vedeného na Generálnej prokuratúre SR, ktorá v danej trestnej veci vykonávala vyšetrovanie pod sp. zn.: III Vg 7/90 bolo zistené, že úmrť Ing. Přemysla Coufala, CSC. bola venovaná dostatočná pozornosť a bol zadovážený rozsiahly spisový materiál, ktorý vyvrátil, že by sa na úmrť nebohého podieľali iné osoby. Trestné stíhanie bolo opätovne začaté a vedené úradom justičnej a kriminálnej polície KR PZ Bratislava vychádzajúc najmä z okolností popísaných v listoch Adolfa Hlubíka, ktoré sa ale samotným výsluchom menovaného nepotvrdili a iné nové skutočnosti ohľadne príčiny úmrtia Ing. Přemysla Coufala, CSc. sa obnoveným vyšetrovaním nepodarili zistiť. Vzhľadom k tomu, že sa nepreukázalo, že konaním neznámeho páchatel'a bola naplnená skutková podstata trestného činu vražda spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 Trestného zákona (účinného v čase spáchania trestného činu) bolo trestné stíhanie vo veci uznesením podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku dňa 21.09.2010 zastavené.

Z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bolo zabezpečené vyjadrenie, kde prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uvádza, že Trestný odbor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nevykonáva úkony podľa Trestného poriadku v súvislosti s vyšetrovaním vraždy kňaza Ing. Coufala. Spisy Generálnej prokuratúry SR III Gv 5/90, III Vg 7 90(4 zväzky) a III Vg 7/91 týkajúce sa vyšetrovania úmrtia Ing. Přemysla Coufala boli po vyradovanom konaní odovzdané dňa 24.04.2009 do trvalej úschovy Slovenskému národnému archívu v Bratislave s podmienkou obmedzeného prístupu na 50 rokov z dôvodu obsahovania chýlostivých informácií a osobných údajov. O obmedzení prístupu rozhodol

predseda vyradovacej komisie JUDr. Tibor Šumichrast (aj z dôvodu, že v čase vyradovania spisov boli doručené viaceré žiadosti o nazretie do spisov rôznych žurnalistov a pod.). Odovzdávací zoznam sa nachádza v spise generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. III Spr 96/2009 a preberací protokol Slovenského národného archívu Bratislava bol zaslaný pod sp. zn. SNA-2009/877 -EB5 dňa 24.04.2009. Uvedené spisy sprístupní Slovenský národný archív Bratislava len prokurátorovi na základe jeho žiadosti.

V zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku sa podanie vždy posudzuje podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že obsahovými náležitosťami trestného oznámenia sú skutočnosti nasvedčujúce spáchanie trestného činu. Ide pri tom o skutočnosti, z obsahu ktorých musia byť preukázateľné zákonné znaky niektorého trestného činu v osobitnej časti Trestného zákona.

Skutok sa nestáva trestným činom len preto, že ho za trestný čin označí oznamovateľ v podanom trestnom oznámení, resp. vo svojej výpovedi, s tým, že konanie určitej fyzickej osoby považuje za rozporné so zákonom a tým aj za trestné. Oznamovateľ, resp. poškodený, má právo na podanie trestného oznámenia. Následne orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť sa týmto trestným oznámením zaoberať a rozhodnúť o ňom v zmysle Trestného poriadku. Samotné posúdenie, či skutok napĺňa alebo nenapĺňa znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu je však plne v kompetencii orgánov činných v trestnom konaní. Teda každý má nárok na to, aby sa jeho podaniami a návrhmi zaoberali kompetentné orgány a vybavili ich. Ale nikto nemá nárok na to, aby výsledok tohto vybavenia zodpovedal jeho predstave (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. II! ÚS 287/06).

Prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto ako verejný činiteľ v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, prekročí svoju právomoc, alebo nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci.

Pojem zneužívania právomoci verejného činiteľa obsahuje špeciálny objekt, ktorým môže byť iba verejný činiteľ, ktorého konanie je v rozpore s právomocou verejného činiteľa konať a v úmysle spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne. Úmysel spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému prospech predstavuje vlastne motív a zároveň cieľ páchatel'a.

Pri vykonávaní právomoci spôsobom odporujúcim zákonu ide o porušenie alebo obchádzanie konkrétneho zákona, alebo konkrétneho právneho predpisu vydaného na základe zákona. Páchatel' koná úmyselne v rozpore so zákonom alebo právnym predpisom, ktorý upravuje jeho právomoc. V prípadoch vykonávania právomoci verejného činiteľa spôsobom odporujúcim zákonu, musí verejný činiteľ konať aktívne.

Právomoc prekračuje ten, kto úmyselne rozhoduje alebo robí rozhodnutia, ktoré nepatria do jeho právomoci, alebo sa z jeho právomoci vymykajú. Prekročiť právomoc môže verejný činiteľ tým, že rozhoduje alebo robí opatrenia, ktoré patria do právomoci jeho nadriadeného, ale i nadriadený verejný činiteľ, ak vykonáva právomoci svojho podriadeného, na ktoré nie je sám podľa zákona oprávnený.

Nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z právomoci môže vyplývať zo zákona alebo iného právneho predpisu, ale aj z pracovnej náplne verejného činiteľa. Povinnosť nesplní aj ten, kto ju úmyselne nesplní a pritom si je vedomý možných následkov svojej nečinnosti a má už uvádzaný motív a cieľ. Opomenutie plniť svoje povinnosti vyplývajúce z právomoci je úmyselné konanie, ktoré spočíva v nekonaní.

R 39/2001-I: Na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) TZ nepostačuje zistenie, že

špeciálny subjekt – verejný činiteľ vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, ale zároveň sa vyžaduje, aby tak verejný činiteľ konal v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Uvedený motív ako zložka subjektívnej stránky konania páchatel'a, ktorý iniciuje jeho konanie, musí byť preukázaný.

Z uvedeného vyplýva, že ani prípadné úmyselné porušenie zákona zo strany verejného činiteľa nie je trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 TZ, pokiaľ nebolo vedené v úmysle spôsobiť inému škodu, respektíve zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, prípadne, ak z porušenia zákonnej povinnosti zo strany verejného činiteľa reálne nemôže dôjsť k takémuto ohrozeniu, t. j. ak porušenie zákonnej povinnosti zo strany verejného činiteľa nie je spôsobilým prostriedkom na spôsobenie takéhoto ohrozenia.

Uvedené platí aj opačne. Napríklad ak by aj verejný činiteľ konal v úmysle spôsobiť inému škodu (ujmu), avšak nekonal by v rozpore so zákonom, nemohlo by ísť o spáchanie trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 TZ.

Skutkovú podstatu trestného činu teda tvoria obligatórne podmienky - všeobecné znaky trestného činu, ktorými sú subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka a tvoria nerozlučnú jednotu. V prípade, že by čo i len jeden z obligatórnych znakov skutkovej podstaty nebol naplnený, nemožno takéto konanie charakterizovať ako trestný čin.

Zo zadovážených dôkazov súvisiacich s trestným oznámením vyplýva, že samotnému úmrtiu Ing. Přemysla Coufala, CSC. bola venovaná dostatočná pozornosť a bol zadovážený rozsiahly spisový materiál, ktorý vyvrátil, že by sa na úmrtí nebohého podieľali iné osoby. Trestné stíhanie vo veci bolo niekoľkokrát opakované začaté a následne zastavené. K údajnému zablokovaniu vyšetrovania je potrebné uviesť, že toto nebolo žiadnym spôsobom potvrdené, nakoľko zo zistených skutočností je zrejmé, že aj keď boli spisy týkajúce sa vyšetrovania úmrtia Ing. Přemysla Coufala po vyrad'ovacom konaní odovzdané dňa 24.04.2009 do trvalej úschovy Slovenskému národnému archívu v Bratislave do trvalej úschovy s podmienkou obmedzeného prístupu na 50 rokov z dôvodu obsahovania chúlостivých informácií a osobných údajov, tak aj po tomto bolo na základe podnetu zo dňa 18.02.2010 dňa 03.03.2010, teda skoro rok po odovzdaní spisov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky týkajúcich sa vyšetrovania úmrtia Ing. Přemysla Coufala vo vyrad'ovacom konaní do trvalej úschovy Slovenskému národnému archívu v Bratislave do trvalej úschovy, začaté a následne vedené trestné stíhanie vo veci trestného činu vraždy spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (účinného v čase spáchania trestného činu), ktorého skutku sa dopustili doposiaľ neustálené osoby tým, že v presne nezistenej dobe zo dňa 23. na 24. februára 1981, v byte č. 21/8 na ul. Ľudovíta Zúbka v Bratislave spôsobili poškodenému Ing. Přemyslovi Coufalovi, CSc., nar. 09.01.1932, naposledy bytom Bratislava, ul. Ľ. Zúbka č. 21, doposiaľ neznámym predmetom a neznámym spôsobom rozsiahle rezné rany na jeho oboch predlaktiach a lakt'ových jamách oboch rúk, ktorým v dôsledku vykrvácania z ciev na mieste podľahol. Z uznesenia vyšetrovateľa Krajského riaditeľ'stva Policajného zboru v Bratislave podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zo dňa 21.09.2010 je zrejmé, že v predmetnej trestnej veci bol do spisu poskytnutý koncept spisového materiálu vedeného na Generálnej prokuratúre SR, ktorá v danej trestnej veci vykonávala vyšetrovanie pod sp. zn.: III Vg 7/90, ktorého súčasťou bol aj podnet podpísaný osobou Adolf Hlubík. Z vyjadrenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky je zrejmé, že vyrad'ovacie konanie bolo vedené vyrad'ovacou komisiou a jej predsedom bol JUDr. Tibor Šumichrast. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané vôbec nejaké konanie JUDr. Dobroslava Trnku, ktoré by smerovalo k údajnému zablokovaniu vyšetrovania smrti Ing. Přemysla Coufala.

V závere považujem za potrebné poukázať na to, že trestné právo a jeho inštitúty sú prostriedkom spoločnosti na ochranu práv a právom chránených záujmov jej členov alebo samotnej spoločnosti, ktorých použitie je „ultima ratio“, a teda ich použitie prichádza do úvahy iba v prípade, ak použitie iných prostriedkov, ktoré objektívne právo pripúšťa nie je možné, nakoľko nepostačujú na dosiahnutie ochrany práv a právom chránených záujmov spoločnosti a jej členov alebo ak závažnosť, význam, spôsob ako aj intenzita porušenia týchto práv a právom chránených záujmov dosahuje mieru alebo charakter ustanovený a predpokladaný normami trestného práva. Teda trestné právo slúži ako prostriedok „ultima ratio“ v prípadoch, keď iné prostriedky nápravy narušených právnych vzťahov zlyhajú, alebo ak sa minú účinku. Keďže prostredníctvom inštitútov trestného práva sa v najcitelnejšom rozsahu zasahuje do základných ľudských práv a slobôd jednotlivca, je to nanajvýš žiaduce, aby sa tak dialo iba v krajne a zákonne odôvodnených prípadoch. Je neprípustné, aby trestné právo regulovalo právne vzťahy, pri ktorých ide o uspokojovanie individuálneho subjektívneho práva jednotlivca.

Skutočnosti, ktoré uviedol oznamovateľ vo svojom trestnom oznámení nenapĺňajú skutkovú podstatu trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona a ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a nakoľko nie je dôvod na odovzdanie veci na prejednanie priestupku alebo iného správneho deliktu príslušnému orgánu alebo inému orgánu na disciplinárne konanie alebo na odloženie veci pre neprípustnosť trestného stíhania alebo pre zánik trestnosti činu, rozhodol som tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je možnú podať u vyšetrovateľa do 3 pracovných dní od oznámenia uznesenia; sťažnosť nemá odkladný účinok.

Vyšetrovateľ PZ:
mjr. Robert Paulicky